

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419200950
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6419200950.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobkyne: Y. N., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt A. W. Q., J. V. XXX/X, zastúpená advokátom JUDr. Jánom Reptišom, so sídlom Žiar nad Hronom, Námestie matice slovenskej 6, proti žalovanej: U. L., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt A. W. Q., T. XXX/XX, zastúpená advokátom JUDr. Dušanom Klimom, so sídlom Žiar nad Hronom, Sládkovičova 16/61, o žalobe na zaplatenie sumy 750,76 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5C/5/2019-116 zo dňa 20. novembra 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

II. Žalovaná má nárok voči žalobkyňi na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala zaplatenia sumy 750,76 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne počítaným od 01.01.2019 do zaplatenia na tom základe, že žalovaná zrazila žalobkyňu motorovým vozidlom dňa 13.07.2017, spôsobila jej zranenia s dobou práceneschopnosti 5 mesiacov a v súvislosti s trestným konaním vedeným voči žalovanej vznikli žalobkyňi výdavky spojené s náhradou trov právneho zastúpenia v trestnom konaní vo výške 680,76 Eur a nárok na náhradu škody, a to za poškodenie nohavíc vo výške 40,- Eur a za poškodenie pulóvra vo výške 30,- Eur, v celkove žalovanej výške 750,76 Eur. Okresný súd zamietnutie žaloby právne odôvodnil poukazom na ustanovenia o zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 ods. 1 a § 442 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov).

2. Žalobkyňa si v spore uplatnila ako náhradu škody trovy konania, ktoré mali byť vykonané v rámci trestného konania za obdobie od 17.07.2017 do 12.12.2018. V konaní okresný súd nemal za sporené, že právny zástupca JUDr. Ján Reptiš žalobkyňu v danej trestnej veci zastupoval. Žalobkyňa v tomto spore preukázala vykonanie úkonov ako aj ich dôvodnosť, a to v rozsahu 17.07.2017 príprava a prevzatie zastúpenia vo výške 82,50 Eur a 18.07.2017 nahliadnutie vo výške 82,50 Eur, spolu vo výške 165,- Eur. V tejto časti považoval súd žalobu žalobkyne za dôvodnú. Vo zvyšku vzhľadom na nepreukázanie vykonania úkonov v trestnom konaní právnym zástupcom žalobkyne, okresný súd nepovažoval nárok žalobkyne za preukázaný. Zo sumy 165,- Eur žalobkyňa by mala nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania. Žalobkyňa v konaní nepreukázala ani tú skutočnosť, že trovy konania právnemu zástupcovi aj zaplatila. Žalobkyňa preukázala len zaplatenie sumy 80,- Eur dňa 17.07.2017, a to predloženým pokladničným dokladom č. 0001 a preukázala aj zaplatenie sumy 109,30 Eur dňa 22.01.2019 predloženým príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 22.01.2019. Spolu preukázala úhradu vo výške 189,30 Eur. Žalobkyňa predložila súdu aj potvrdenie o zrealizovaní transakcie na sumu

497,50 Eur s doplňujúcou informáciou „R.“, pričom však žalobkyňa na preukázanie, že ide o platbu z jej strany žiadny dôkaz nepredložila. Čo sa týka poškodenia veci, žalobkyňa ničím nepreukázala výšku škody na veciach v čase ich poškodenia. Žalovaná zaplatila žalobkyni sumu 263,54 Eur na základe príjmového pokladničného dokladu dňa 08.03.2018 do rúk právneho zástupcu žalobkyne a túto sumu žalovaná žiadala započítať. Žalovaná urobila voči žalobkyni prejav smerujúci k započítaniu, a to písomným podaním zo dňa 17.10.2019. Žalobkyňa výhrady k započítaniu nevzniesla a pre stret pohľadávok spôsobilých na započítanie došlo k ich zániku a vzhľadom na túto skutočnosť okresný súd musel zamietnuť žalobu žalobkyne. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 CSP (zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok) vzhľadom na pomer úspechu žalovanej.

3. Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie žalobkyňa. V odvolaní uviedla, že v trestnom konaní boli vykonané úkony jej právnym zástupcom a na základe úkonov zaplatila 17.07.2017 na pokladničný doklad 0001 80,- Eur za právne služby a zároveň poukázala prostredníctvom peňažného ústavu U., a. s., sumu 497,50 Eur, a to prostredníctvom pani R., ktorá je dcérou žalobkyne. Uvedenú skutočnosť okresný súd dostatočne nepreveril a len skonštatoval, že je pochybné, či žalobkyňa zaplatila uvedenú sumu. Žalobkyňa ďalej v odvolaní uviedla, že v trestnom konaní uhradila úkony, ktoré boli v jej prospech odpracované, a to 8 úkonov v hodnote 680,76 Eur. Pokiaľ medzi vyúčtovaním právneho zastúpenia došlo k nezhode medzi faktúrami č. 5 a 8, žalobkyňa dala do pozornosti, že faktúry boli vydávané za stavu, kedy neboli zohľadnené trovy, ktoré celkove vznikli so zastupovaním a druhá z faktúr zahŕňala všetky nedoplatky, ktoré súviseli s neplnením a zostali tieto nezaplatené ku dňu podania žaloby. Tak isto bol doplnený nárok o zmenu, ktorá nastala v roku 2019, kedy hodnota sporu sa zvýšila zo sumy 82,50 Eur na 85,96 Eur, čo vyplynulo z opravnej faktúry vydávanej 22.01.2019. Žalobkyňa tiež nesúhlasila s tým, že by sa vzdala práva uplatňovať náhradu škody 13.07.2019, keď v tento deň bola zrazená autom a bola v stave, že ju nemohli ani vypočúť, ani sa nemohla ku vzniknutej škode vyjadriť v deň zrazenia. Čo sa týka právnych úkonov právneho zástupcu žalobkyne v trestnom konaní je paradoxom, že všetky úkony, ktoré vyplývajú v trestnom konaní boli jej právnym zástupcom podpísované a nachádzajú sa v trestnom spise. Pokiaľ by si úkony bol súd prekontroloval v rámci prejednania veci, bol by zistil, že uvedená faktúra obsahuje jedine úkony z trestného konania a zároveň jeden úkon voči poisťovni, ktorý tvoril súčasť nároku, ktorý je predmetom žaloby. Na základe uvedeného navrhla rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

4. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedla, že právny zástupca žalobkyne mohol predložiť už v prvoinštančnom konaní dôkazné prostriedky a navrhnúť ich, čo však neurobil. Prvoinštančný súd dôsledne posúdil nedôvodnosť podanej žaloby, kde žalovaná istina nezodpovedala požadovaným trovám, zákonnej úprave a ani stanoviskám vyšších súdnych autorít. Žalovaná tak navrhla odvolanie žalobkyne odmietnuť, resp. rozsudok prvoinštančného súdu potvrdiť.

5. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení sa k vyjadreniu žalovanej opätovne zopakovala skutočnosti tvrdené v odvolaní. Uviedla, že trovy si mohla uplatniť jedine vtedy, keď bola vec právoplatne uzavretá a pokiaľ súd tvrdil, že neuniesla dôkazné bremeno, nie je to pravda, pretože vždy predložila faktúru a doklady svedčiacie o skutočnom zaplatení trov, ktoré jej boli účtované v trestnom konaní.

6. Žalovaná v následnej reakcii zotrvala na doterajších vyjadreniach s tým, že žalobkyni bol poskytnutý dostatok priestoru v zákonnej koncentrácii, pričom neuniesla dôkazné bremeno k jej predneseným tvrdeniam.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Okresný súd, ako súd prvej inštancie, zamietol žalobu žalobkyne z dôvodu, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení ohľadne úkonov vykonaných právnym zástupcom žalobkyne v trestnom konaní vedenom voči žalovanej, okrem preukázaných vykonaných úkonov v trestnom konaní, kde nárok bol započítaný vzhľadom na platbu žalovanej žalobkyne v rozsahu 263,54 Eur.

11. Civilné sporové konanie tak, ako je upravené v Civilnom sporovom poriadku je založené na tzv. materiálnom vedení sporu a kontradiktórnosti konania, čo je vyjadrené priamo v čl. 8 základných princípov CSP. Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Z uvedeného článku vyplýva základná procesná povinnosť sporových strán, a to substancovať všetky svoje podstatné a rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých vyvodzujú svoju procesnú taktiku útoku alebo obrany, a zároveň svoje tvrdenia podprieť dôkazmi, pretože v prípade nedodržania dôkaznej povinnosti a následne neunesenie dôkazného bremena vedie k strate sporu, a teda zamietnutiu žaloby. V súvislosti s materiálnym vedením sporu v súlade s princípom preferencie obsahu procesných úkonov sporových strán vyjadreným v čl. 11 ods. 4 CSP súd pri rozhodovaní berie do úvahy len skutočnosti, ktoré vyšli najavo v tomto konaní, ak nejde o skutočnosti všeobecne známe alebo o skutočnosti ustanovené zákonom. Z uvedených zásad vyplýva, že strana sporu a najmä žalobca, ak chce byť v konaní úspešný, musí svoje skutkové tvrdenia podprieť dôkazmi, pretože súd pri svojom rozhodovaní môže zobrať do úvahy len tie skutočnosti, ktoré vyšli najavo v konaní (okrem notorií predstavujúcich skutočnosti všeobecne známe alebo skutočnosti ustanovené zákonom).

12. V konaní nebolo sporné, že dňa 13.07.2017 žalovaná zrazila žalobkyňu motorovým vozidlom, spôsobila jej zranenia s dobou práceneschopnosti 5 mesiacov a v súvislosti s trestným konaním vedeným voči žalovanej bola žalobkyňa zastúpená právnym zástupcom JUDr. Jánom Reptišom.

13. Pokiaľ sa žalobkyňa v civilnom sporovom konaní domáhala náhrady škody titulom vyplatenia odmeny advokátovi za poskytnuté právne služby zastupovania v trestnom konaní, ako dôkaz vyplatenia odmeny nepostačuje len predloženie faktúry, na základe ktorej bola odmena vyplatená. Faktúra je totiž len doklad alebo oznámenie na účtovanie hodnoty tovaru alebo služby, ktoré sú poskytnuté strane, ktorá si tovar alebo služby objednala. Pokiaľ fakturovanou službou sú právne služby advokáta, kde vyplatená odmena advokátovi je zároveň uplatnená v súdnom konaní ako náhrada škody voči škodcovi (v tomto prípade žalovanej), ktorý zapríčinil vznik právnych služieb, poskytnuté právne služby je v súdnom konaní potrebné náležite preukázať. Poskytnutá odmena advokátovi za právne služby musí tak byť preukázaná v súlade s predpokladmi vyplývajúcimi z vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, a to v tomto prípade ako tarifná odmena advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní, s presným vyčíslením základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v zmysle citovanej vyhlášky, s konkrétnym uvedením úkonu právnej služby v trestnom konaní, za ktorý patrí tarifná odmena. Avšak v žalobe tieto skutkové tvrdenia o výške tarifnej odmeny za jednotlivé úkony právnej služby v trestnom konaní okrem toho, že musia súladné s citovanou vyhláškou, musia byť podporené dôkazmi. Znamená to, že každý jeden úkon právnej služby v trestnom konaní, za ktorý si advokát uplatnil odmenu, musí byť preukázaný dôkazom, ktorý v rámci kontradiktórnosti Civilného sporového konania, musí byť predložený súdu, aby ho súd mohol na pojednávaní vykonať (pri listinách sa v zmysle § 204 CSP dôkaz vykonáva tak, že súd listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí ak ide o listinu, ktorej odpis bol strane sporu v priebehu konania doručený ak listina alebo jej obsah neboli protistranou spochybnené) a následne takýto dôkaz vyhodnotiť v zmysle § 191 ods. 1 CSP jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Pokiaľ takéto dôkazy zo strany žalobkyne ohľadne úkonov právnej služby v trestnom konaní neboli súdu predložené, a to ohľadne všetkých úkonov, ktoré boli ako odmena advokáta vyfakturované, nie je možné túto nečinnosť, či pasivitu vyhodnotiť ináč než ako neunesenie dôkazného bremena, čo má za následok zamietnutie žaloby tak, ako to správne konštatoval okresný súd vo svojom rozhodnutí. Žalobkyňa v priebehu konania mala dostatok času na doloženie dôkazov za účelom preukázania relevantnosti svojho nároku, zvlášť, keď nepreukázanie nároku a nepreloženie dôkazov v priebehu konania namietala žalovaná, ako napr. vo vyjadrení k žalobe zo dňa 17.10.2019 ohľadne trov trestného konania. Rovnako žalobkyňa nepreukázala žiadnym spôsobom výšku škody na poškodených veciach, a to nohaviciach a pulóvri. Odvolací súd k vyplatenej odmene advokátovi JUDr. Jánovi Reptišovi musí pripomenúť, že nepredloženie dôkazov v tomto konaní ohľadne úkonov právnej služby bolo zapríčinené výslovne právnym zástupcom žalobkyne, ktorý ju zastupoval nielen v civilnom sporovom konaní, ale

aj ako poškodenú v trestnom konaní. Advokátovi nič nebránilo, pokiaľ poskytoval žalobkyni právne služby v trestnom konaní, aby jednotlivé vykonané úkony právnej služby v trestnom konaní preukázal dôkazmi v civilnom sporovom konaní. Od súdu prvej inštancie totiž nemožno objektívne vyžadovať, aby si sám z trestného (vyšetrovacieho) spisu vyhľadával dôkazy preukazujúce úkony advokáta a následne ich stotožňoval s tvrdeniami žalobkyne v žalobe podľa jednotlivých dátumov úkonov. Právny zástupca žalobkyne mal možnosť tieto listiny zadovážiť (čo aj len v kópii) a predložiť ich súdu, ktorý by ich následne mohol porovnať s listinami založenými v trestnom spise a vyhodnotiť účelnosť vynaložených trov. Z koncipovania odvolania právnym zástupcom žalobkyne vyplýva, že zrejme nedostatočne pochopil dôvod zamietnutia žaloby súdom prvej inštancie, keď odvolaním reaguje na skutočnosti, ktoré sa ani nedotýkajú dôvodov vecného zamietnutia žaloby. V odvolaní sa právny zástupca žalobkyne zaoberá účtami, z ktorých bola vyplatená advokátska odmena, uplatnením nároku u poisťovne, nezhodami vo faktúrach a opravou faktúr, či vzdaním sa práva žalobkyne na náhradu škody, avšak absolútne sa nezaobera dôvodom, pre ktorý bola žaloba zamietnutá, a to neunesenie dôkazného bremena pri preukázaní odmeny za jednotlivé a konkrétne úkony právnej služby v trestnom konaní. Odvolaciemu súdu tak nezostala iná možnosť, než rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

14. Vzhľadom na úspech žalovanej v odvolacom konaní, žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v plnom rozsahu vzhľadom na jej úspech v odvolacom konaní v zmysle § 396 ods. 1 CSP (ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie) v nadväznosti na § 255 ods. 1 CSP (súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci).

15. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehoť plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).